

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Episcopo. 174.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

correpti sunt, præ doloris magnitudine sensum quoque doloris amittunt: sic etiã qui eo prolapsi sunt, vt nullo iam dolore tangantur (quorum numerum Zozimus quoque, vt scripsisti, auget) quodammodo etiam in stupore atque insensibilitate sunt, ne illud quidem scientes quo in malo versentur.

Ευτομιο Διάκονο. 246.

Quãdoquidem tum demum is qui laude afficitur ampliorem gloriam percipit, cùm is qui orationem habere aggressus est, prius etiam quàm loquatur, victum se esse prædicat: idcirco ipse quoque clarissimi viri Eustathij virtutibus commemorãdis imparè me esse agnoscens, conticescã.

Theodosio Episcopo. 174.

Difcat Eusebius, Pelusiotarum antistes, quid sit Ecclesia. Est enim absurdissimum ac perquàm graue, ipse ne hoc quidem cognitum habentem, in hac opinione versari, vt Episcopum se esse existimet. Nam quod sanctorum cœtus sit, ex recta fide, atque optima viuendi ratione collectus, Ecclesia sit, inter eos constat, qui sapientiã degustarunt. Quod autem ille hoc ignorãs veram Ecclesiam euertat, dum multis offendiculi causam præbet, templum autẽ extruat, atque illam quidem ornatu ipoliet, probos viros expellens, hoc autem magnificis marmoribus exornet, hoc quoque nemini obscurum est. Quod si ille certò cognoscat, aliud Ecclesiam, aliud templum esse (nam ea ex immaculatis animis constat: hoc autem ex lapidibus & lignis exædificatur) sic existimo, eum finem facturum esse illam euertendi, hoc impensius, quàm necesse sit, exornandi. Neque enim parietum, sed animarum causa cœlestis rex huc venit. Quod si se ignorare fingat, quod dico, etiam si vel tardissimis quàm maximè clarum ac conspicuum sit, exemplis hoc declarare conabor. Vt enim aliud est sacrificium, aliud altare, aliud

πὲς τῆς ἑσθρολῆς τῆς νόσου καὶ πλὴν ἀέθουσι ἂν πάχιστα παραινούνται, οὕτω καὶ οἱ εἰς ἀναληθίαν ἐκπεπληκότες, ἂν εἰς ἔθην ὡς γέγραφαι καὶ Ζωσιμος, καὶ πρόπον πινά. ἐν ἀναθησίᾳ εἰσὶν, ὅθεν οἱ τῶν κερκῶν εἰσὶν εἰδότες.

Εὐτομιο Διάκονο. σμζ.

Ἐπειδὴ τότε ὁ ἐγκωμαζόμενος δόξαν σεμνοτέρην καρπύεται, ὅταν ὁ λέγειν ἔπι χερήσας, καὶ ἄρην εἰπεῖν κηρύξῃ πλὴν ἡπίαν, ἀλφ. τῆτο καὶ αὐτὸς ἡπάμερος ταῖς τῆ ἀοιδίμου εὐσταθῆς ἀρεταῖς σιωπήσομαι.

Θεοδοσίῳ ἑπισκόπῳ. σμζ.

Μαθηάτω Εὐσέβιος ὁ τῆ λαοῦ τῆ ἔπι τῆς πηλασιατῆς παροικαῦτος παρρησίας, τὴ ἔθην ἐκκλησία. ἀποτόπατος γὰρ ἔθι καὶ λίαν δανότατον. μηδὲ τὸ αὐτὸν γνώσκοντα δοκεῖν ἱερεῶδες, ὅτι γὰρ τὸ ἀθροισμα τῶν ἁγίων τὸ ἐξ ὀρθῆς πίστεως καὶ πολιτείας ἀρίστης συγκεκροτημένων ἐκκλησία ἔθι, δὴλὸν ἔθι τοῖς σφίρας γενουαμένοις. ὅτι δὲ τῆτο μὴ γνώσιων ἐκείνος, τὴν μὲν ὄντως ἐκκλησίαν καθαυτῆ σκανδαλίζων πολλούς. τὸ δ' ἐκκλησιαστικὸν οἰκοδομεῖ, καὶ τὴν μὲν ὁμοιοσημαί, πὸς ἀσέβειας ἐξοστρακίζων. τὸ δὲ πολυτελέσι μαρμαροῖς κοσμεῖ, καὶ τῆτο πᾶσιν ἔθι γνώσιμον. εἰ δὲ γνοίη ἀκριβῶς, ὅτι ἄλλο ἔθι ἐκκλησία, καὶ ἄλλο ἐκκλησιαστικὸν. ἡ μὲν γὰρ ἐξ ἀμύμων ψυχῶν σωέσθηκε, τὸ δ' ἀπὸ λίθων καὶ ξύλων οἰκοδομεῖται, ἡ ἰουμα ὅτι πᾶσεται τὴν μὲν καθαυτῶν, τὸ δὲ τὴν τῆς ἡεείας κοσμηῖ, οὐ γὰρ τοῖχων ἐσκεν, ἀλλὰ ψυχῶν, δευρ' ἐπεφοίτησε ὁ τῶν ἕρατων βασιλεὺς. εἰ δὲ παρρησποιοῖτο τὸ λεγόμενον ἀγνοεῖν, εἰ καὶ ὅτι μάλιτα, καὶ τοῖς λίαν βραδυτάτοις ἔθι

ὅτι καταφανές ἔστι τὸ θεοδειγμάτων
 τὸ το σαφηνίσαι περὶ σοφίας. ἄσπερ
 γὰρ ἄλλο ὅτι θυσιασθεῖον, καὶ ἄλλο
 θυσία. καὶ ἄλλο θυματῆριον, καὶ ἄλ-
 λο θυμίαμα. καὶ ἄλλο βασιλῆριον, καὶ
 ἄλλο βασιλῆ. το μὲν γὰρ τὸν τόπον ἐν ᾧ
 συνεδρεύουσι μνησεί. ἢ δὲ τοὺς βαλεω-
 μένους ἀνδρας, οἱς καὶ ὁ κίνδυνος, καὶ ἡ
 σωτηρία ἀνήκει, ἔτω καὶ ὅτι τὸ ἐκ-
 κλησιασθεῖον, καὶ τῆς ἐκκλησίας. εἰ δὲ
 μὴδ' ἔπαις νεοποιεῖται φαίη, μανθανέτω,
 ὅτι ὅτι μὴ τῆς ἀποστόλων, ὅτι ἡ ἐκ-
 κλησία ἐκόμα μὲν χειρίσμοσι πνευμα-
 τικαῖς, ἔβρε δὲ πολιτεία λαμπραῖ,
 ἐκκλησιασθεῖα. ὁκκ λυ. ὅτι δὲ ἡ ἑσθῆ
 τὰ ἐκκλησιασθεῖα πλέον τῷ δέοντος
 κεκόσμηται. ἢ δ' ἐκκλησία, ἀλλ' ἔδει
 βύλομαυ δυχερὲς εἰπεῖν, κομωδ' εὔτα.
 ἐγὼ γοῦν εἴγε ἀρεσὶς μοι προσέκειτο,
 ἐλόμην ἂν ἐν τοῖς χειροῖς σκηνοῖς γα-
 γηῖσθαι, ἐν οἷς ἐκκλησιασθεῖα μὲν
 οὕτω κεκοσμημένα μὴ ἴω, ἐκκλησία
 δὲ θεοῖς καὶ οὐρανοῖς χειρίσμοσι ἐ-
 τεμμένη, ἢ ἐν τέτοις, ἐν οἷς τὰ μὲν ἐκ-
 κλησιασθεῖα παντοῖοις κεκαλλώπι-
 σται μαρμάροις, ἢ δ' ἐκκλησία τῆς
 πνευματικῶν χειρίσμων ἐκείνων ἐρη-
 μί. καὶ γυμνὴ κατέστηκε.

Τῷ αὐτῷ σμν.

Δίχμοι οἱ μοι ὅτι τῆς μεγίστων ὑπο-
 θέσεων, καὶ ὁ λόγων τῆς ἀξίας ἀπολιμ-
 πάνηται, μὴ ἀδυναμία καταψηφι-
 ζεσθαι τοὺς ἀκρωιδύς, ἀλλὰ συγ-
 γράμην νέμειν ὅτι τὸ τῆς ἀξίας
 μέγθος τιμὴ αὐταὶ ἀναφέροντας.

Ἡλία καὶ Δοροθέω πολιτενο-
 μένοισι. σμθ.

Εγὼ φίλος μὲν ὑμῶν εἶναι ὁμολο-
 γῶ, καὶ ἀμείβος δὲ εἰς συμμαχίαι παρ
 ἐκαστῶ ὑμῶν, ὁκκ οἷδ' ὅπως καὶ δι-
 τῶτος καὶ πολεμίουτος θατέρω, οὐχ
 ἤζω οὐ τὸ εὖ ποιῆσαι τὸν ἕτερον φεύ-
 γόν, ἀλλὰ τὸ ὀπίτερον κακῶς. εἰ δ' ὁ-

thymiamatis locus, aliud thymiama, aliud
 forum, aliud senatus (illud enim locum in
 quem coeunt, significat: hic autem vitos
 eos qui consilium ineunt, ad quos & peri-
 culum & salus pertinet) eodem modo de
 templo & Ecclesia statuendum est. Quod
 si ne sic quidem se intellexisse dicat, illud
 ex me discat, quod Apostolorum tempore,
 cum Ecclesia & spiritualibus gratijs abun-
 daret, & vitæ splendore afflueret, nulla tē-
 pla erant: at nostra tempestate templa plus
 quam par sit exornata sunt, Ecclesia autē,
 ne quid grauius dicam, comicis cauillis
 incessit. Ego verò, si mihi optio daretur,
 temporibus illis fuisse malle, in quibus
 templa quidem non perinde ornata erant,
 Ecclesia autem diuinis ac cælestibus gra-
 tijs undique cincta & redimita erat, quam
 his nostris, in quibus templa quidem om-
 nis generis marmoribus cohonestata
 sunt, Ecclesia autem spiritualibus illis gra-
 tijs nuda & vacua est.

Eidem. 248.

Æquum esse censo in maximis argu-
 mentis, vt etiam si is qui orationem ha-
 bet, à susceptæ materiæ dignitate abſit,
 audiores propterea haudquaquam cum
 imbecillitatis accusent, verum ei potius
 veniam tribuant, ad rerum gestarum ma-
 gnitudinem huiusmodi causam referetes.

Elizæ & Dorotheo, Remp. geren-
 tibus. 249.

Ego amicū quidem me vestrum esse
 confiteor: ab utroque autem vestrum (qui
 nunç, haud scio qua de causa, alter ab al-
 tero hostilibus odiis dissidetis) ad incundā
 belli societatem accitus minimè veniam:
 non quòd alterum iuuare defugiam, sed

Ec ij